

Til § 24.

Den lidt ændrede Formulering i 1. og 2. Linie afskærer en Tvivl, som Ordet „frigjort“ ellers kunde føre til.

Til § 25.

§ 25, 2. Stk., er udeladt, da det formentlig ikke er nødvendigt udtrykkelig at præcisere den her givne Regel, som man naturligvis er ganske enig i.

Til §§ 26 og 27.

Den lidt ændrede Udtryksmaade i disse Bestemmelser gør formentlig selve disses Indhold klarere.

Der er ikke i § 26 foreskrevet nogen Form for, hvorledes Erhververen skal gøre sin Ret gældende. Der kræves altsaa ikke Stævning. Ogsaa en privat Paastand er tilstrækkelig, blot den er bevislig.

Til § 28.

Ordene „ikke var i god Tro“ er erstattet med „har gjort sig skyldig i Uagtsomhed“, da der formentlig er god Grund til at skærpe Transporthaverens Agtpaagivenhed noget. Efter den almindelige Definition i § 5 af „god Tro“ vilde man her ellers kræve grov Uagtsomhed. Der er saaledes f. Eks. ingen Grund til at lade en Bank, der ved Transporten af Pantebrevet har gjort sig skyldig i en bankmæssig eller almindelig forretningsmæssig Uagtsomhed, erhverve Retten til Pantebrevet imod dettes oprindelige Ejer.

Til §§ 30—35.

Justitsministeriet har ment at burde indskrænke Statskassens Ansvar til en snævrere Kreds af Tilfælde end foreslaaet i §§ 31—35. For det første skønnes det ikke naturligt, at Statskassen skal bære Ansvar i de i § 32, 2. Stk. omtalte Tilfælde. Det er rimeligere, at det her er de private, der bærer Risikoen. § 32, 2. Stk. er derfor udgaaet.

For det andet synes § 35 at være for vidtgaende; Justitsministeriet har derfor her indskrænket Statskassens Ansvar i Overensstemmelse med den gældende Ret, altsaa til Tilfælde, hvor der er begaaet Fejl fra Statens Embedsmænds Side.

Efter disse Ændringer vil §§ 31, 32, 34 og 35 i det hele og store være indskrænket til de Tilfælde, hvor Statskassen

i Forvejen efter den nugældende Ret er ansvarlig, se Retsplejelovens § 1020. Kun § 31 betegner en Udvidelse, idet Forslaget her i Lighed med moderne tysk og engelsk Ret sikrer Tingbogens Troværdighed til Betyggelse af den godtroende Omsætning og Realkredit; denne Ordning er tillige i særlig Grad ønskelig af Hensyn til de sønderjydske Landsdele, hvor man efter nugældende Ret kan nære fuld Tillid til Grundbøgerne. Forøvrigt viser Erfaringen, at Risikoen for Staten for Forfalskninger, Fejl og lignende er ganske minimal. Gennem Chefen for det engelske Tinglysningsvæsen for et Omraade, der er dobbelt saa stort som Danmark, har man faaet oplyst, at det engelske Tinglysningsfond i hele Tiden siden Loven af 1897, der oprettede det, kun har udbetalt en enkelt Erstatning til et Beløb af 273 £. Til Gengæld herfor er det daglige Forretningstilvæsen blevet befriet for Utryghed og for de Formalitetsbesværligheder og overdrevne Forsigtighedsforanstaltninger, som en Ordning, der ikke tager Forsikringstanken i Tinglysnings Tjeneste, er belemet med. Chefen for nævnte Tinglysningsvæsen har iøvrigt oplyst, at et meget væsentligt praktisk Middel til Formindskelse af Risikoen har vist sig at være Kravet om Vedlæggelse af det sidst tinglyste Skøde, saaledes som ogsaa foreskrevet i nærværende Forslags § 9.

Efter de ovenfor nævnte Indskrænkninger i Statens Erstatningsansvar skønnes det ikke fornødent at oprette et særligt Fond til Udredelse af Erstatning i de relativt faa Tilfælde, hvor et saadant Ansvar vil opstaa. Ogsaa Finansministeriet har udtalt sig mod Oprettelsen af et saadant særligt Fond.

Som et sidste Punktum i § 30 er indføjet en Bestemmelse om, hvor og mod hvem Sagen anlægges.

I § 32, 1. Linie har man ændret „§ 20, 2. Stk.“ til „§ 20“, da de samme Grunde, der taler for at yde Erstatning i de i § 20, 2. Stk. nævnte Tilfælde, efter Ministeriets Formening ogsaa taler for at yde Erstatning i de i samme Paragrafs 1. Stk. omhandlede Tilfælde. I samme Paragrafs 2. Linie har man ladet Ordet „væsentlig“ udgaa.

Tilføjelserne af § 34, 1. Stk., 3. Pkt. samt Ordene i 2. Stk. „eller ved Dommerens Tinglysningspaategning“ er en Fuldstændiggørelse, der ikke behøver nogen nærmere Begrundelse.

I § 34, 1. Stk., 2. Pkt., er det foreslaaet at det er Tinglysningsdommeren, der afgør,